

РЕШЕНИЕ

№ 5837

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 29.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4478** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73, ал. 4 вр. чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по Жалба Вх. № 16171/12.05.2021г. по описа на Административен съд София град, депозирана чрез административния орган, на Национален Институт на Правосъдието /Н./, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от Директора М. Т., срещу Решение за определяне на финансова корекция /ФК/ № ФК-2021-277 от 15.04.2021г., изд. от И. Д. П., на длъжност директор на дирекция „Добро управление“ в Администрацията на МС– Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ /УО на ОПДУ/, оправомощена съгласно Заповед № Р-90/10.05.2017 г. на Министър-председателя на Република България, с което на НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ НА ПРАВОСЪДИЕТО, в качеството му на бенефициент по ДБФП №В.-3.006-0001-С01/27.03.2020 г. и ДБФП №В.-3.006-0002-С01/ 27.03.2020 г., по отношение на обществена поръчка с предмет: „Осигуряване на писмен и устен превод за нуждите на Н.“, за обособена позиция № 1 с предмет: „Осигуряване на писмен превод“, открита с Решение № АП-17-9 от 12.06.2020 г. на възложителя (бенефициента Н.), е наложена ФК в размер на 10 % върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор № РД-15-11 от 04.03.2021 г. с [фирма], на обща стойност на договора, 64 333,33 лв. без ДДС (77 200,00 лв. с ДДС), по об. позиция 1, съфинансирани по ОПДУ, съгласно чл. 7, ал. 1, т. 1 и т. 2 от договора с изпълнителя, за констатирани две нередности: по точка 10, буква

„б“ и по т. 11, буква „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с ПМС № 57/28.03.2017 г., обективирани в съдържанието на т. I и т. II от административния акт.

В жалбата и в открито съдебно заседание, чрез процесуален представител юрк. С., се излагат подробни доводи за незаконосъобразност на решението за ФК, като необосновано, постановено при противоречиви мотиви, нарушение на материалния закон и целта на закона. Изцяло се поддържат възраженията, представени от Н. преди постановяване на акта, за които се посочва, че повратно на закона, са тълкувани и оставени без уважение от УО на ОПДУ. Иска се от съда да отмени оспорения административен акт изцяло. Претендират се съдебно-деловодни разноски.

Ответникът- Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ /УО на ОПДУ/, в писмено становище и в открито съдебно заседание, чрез процесуален представител- правен експерт К., оспорва жалбата и иска същата да бъде оставена без уважение-като неоснователна, по съображенията подробно изложени в мотивите на оспорения акт. Претендира съдебно-деловодни разноски, в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска Градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, а се установява и от приложената административна преписка, че Н., е бенефициент по административни договори за безвъзмездна финансова помощ (ДФФП), рег. №В.-3.006-0001-С01 от 27.03.2020 г. за изпълнение на проект „Правосъдие през 21 век – развиване на професионална компетентност и интегритет на магистрати и съдебни служители“ и ДФФП, рег. №В.-3.006-0002-С01 от 27.03.2020 за изпълнение на проект „Н. – модерна институция за съдебно обучение“ по Оперативна програма „Добро управление“ при Администрацията на Министерски съвет. В изпълнение на дейността по договорите, бенефициентът, в качеството си на Възложител е провел процедура за възлагане по ЗОП, на публично състезание за възлагане на услуга с предмет „Осигуряване на писмен и устен превод за нуждите на Н.“ по отношение на обособена позиция № 1 с предмет: „Осигуряване на писмен превод“, открита с Решение № АП-17-9 от 12.06.2020 г. на възложителя Национален институт на правосъдието. Въз основа на проведената обществена поръчка е сключен договор № РД-15-11 от 04.03.2021 г. на стойност 64 333,33 лв. без ДДС (77 200,00 лв. с ДДС), с Изпълнител: [фирма] с договор № РД-15-11 от 04.03.2021 г. на стойност 64 333,33 лв. без ДДС (77 200,00 лв. с ДДС).

От страна на УО по ОПДУ е извършен, по собствена инициатива, последващ контрол за законосъобразност при провеждането на обществената поръчка, с което УО е констатирал, че са налице: нарушения на ЗОП при провеждането на публичното състезание за възлагане на услуга с предмет „Осигуряване на писмен и устен превод за нуждите на Н.“ по отношение на обособена позиция № 1 с предмет: „Осигуряване на писмен превод“, ограничаващи достъпа на участници и съставляващи основание за установяване на нередност и налагане на финансова корекция. По този повод, Управляващият орган е започнал процедура по администриране на нередност по своя

инициатива, на основание чл. 69, ал. 2 от ЗУСЕСИФ.

С писмо рег. № В.-3.006-0001-С01-М038/19.03.2021г., бенефициента е уведомен за „констатирани нередности“, изразяващи се в следното¹, посочено в съдържанието на писмото: „В обявлението за възлагане на горесцитираната обществена поръчка, изпратено за публикуване и публикувано в Р. на 12.06.2020 г., възложителят Н. в т. „Ш.1.3) Технически и професионални възможности“ от критериите за подбор (раздел „Ш: Правна, икономическа, финансова и техническа информация“ е поставил следните изисквания: „Участникът да е изпълнил, минимум 1 (една) услуга през последните три години, чийто предмет е идентичен или сходен с предмета на обществената поръчка, считано от датата на подаване на офертата. * За сходен предмет на обществената поръчка се приема извършване на официални и неофициални писмени преводачески услуги. * Под „изпълнена услуга“ се разбира такава, която независимо от датата на възлагането е приключила в посочения по-горе период.; 2. Участниците следва да разполагат с екип от експерти с определена професионална компетентност за изпълнението на поръчката (чл. 63, ал. 1, т. 5 от ЗОП): Минимално изискване: Участникът трябва да разполага с екип от експерти - преводачи, ангажирани с изпълнението на поръчката, както следва: не по-малко от 6 (шестима) преводачи от/на английски език и не по-малко от 2 (двама) преводачи за всеки един от останалите езици в първа група; Преводачите, следва да отговарят на следните изисквания, като притежават минимум един от посочените документи за завършено образование: •диплома за завършено в Република България или диплома, или друг аналогичен документ за завършено в чужбина висше филологическо образование с минимална образователна степен „бакалавър“ – за съответния чужд език, „както и“ за втора филологическа специалност, ако средният успех от нея е не по-нисък от „мн. добър 4,50“; •диплома или друг аналогичен документ за завършено висше образование на съответния език в чуждестранно висше учебно заведение; •диплома за завършено в Република България или диплома, или друг аналогичен документ за завършено в чужбина висше образование по специалности, при които се полага държавен изпит по чужд език, при условие че оценката от изпита е не по-ниска от „мн. добър 4,50“; •диплома за завършена езикова гимназия в Република България с хорариум за изучавания език не по-малък от 800 учебни часа; •документ за завършено средно образование в чужбина или училище на чужда държава на територията на Република България – за чуждия език, на който в водено обучението през последните три години преди дипломирането;•документ за завършена в чужбина магистратура или специализация на съответния чужд език със срок на редовно обучение не по-малък от една година; •сертификат за успешно положен в Република България или чужбина изпит за владееене на съответния език за ниво С1 или С2 на Европейската езикова рамка или съответстващите референтни нива на международни системи за проверка на чуждоезиковите знания; •заверено копие на международно признат сертификат за степен на владееене на език, както следва: •английски език: Т.; Е. 6, 7, 8 & 9, Р. – Н. I. & A.; I. – 6, 7, 8 & 9, U. – С. & С.; U. R. (C.) 3&4; О. – Н. & D.; А. – Н.; Т. 10, 11 & 12; L. S. – I. & A., а също така приравнените към тях американски тестове; •френски език - D. (последно ниво), издаден от френските културни институти в чужбина; •испански език – D. S.; издаден от Института С.; •немски език – ZMP, издаден от Г. Институт, единен сертификат, издаден от Езиков център Алианс Е. – формуляр за Г. Институт; единен сертификат от Езиков център - В. – формуляр на Г. Институт; •италиански език – сертификат, издаден от Италианския културен

институт; •при представяне на диплома от чужденец, с разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България, и който отговаря на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност освен степента на „владееене“ на съответния език, от и на който ще извършва преводи, е необходимо да бъде представен документ, удостоверяващ владееене на български език; Преводачите следва да притежават следния минимален специфичен опит: • Всеки един от предложените експерти следва да притежава специфичен опит в не по-малко от 3 изпълнени дейности свързани с извършване на писмени преводи по съответните езици, за които са предложени като експерти. Поне една от изпълнените дейности следва да е за извършване на превод на текст с юридическа насоченост или тематика... Освен посочения минимално изискуем състав, по своя преценка, участникът може да включи и други преводачи, необходими за точното изпълнение на поръчката.“

Въз основа на тези констатации, които изцяло кореспондират и представляват възпроизвеждане в текста на писмото и в следствие в съдържанието на оспорения административен акт, на текста на т. „III.1.3) „Технически и професионални възможности“ от критериите за подбор (раздел „III: Правна, икономическа, финансова и техническа информация“, въведени от възложителя по обществената поръчка, приложени по настоящото дело, УО, е уведомил бенефициента, че счита изискванията, поставени от него, за обосноваващи налагането на ФК, както следва:

По т. I. УО, е установил при проверката, че: „1/. Възложителят, в условията на алтернативност, поставя изисквания за наличие на документи, удостоверяващи завършено образование. Втората част на първата алтернатива съдържа в себе си кумуляция на две изисквания – „диплома за завършено в Република България или диплома, или друг аналогичен документ за завършено в чужбина висше филологическо образование с минимална образователна степен „бакалавър“ – за съответния чужд език“ и „както и за втора филологическа специалност, ако средният успех от нея е не по нисък от „мн. добър 4,50“. УО намира, че, Възложителят не е уточнил, но не е и забранил, едно и също лице да може да извършва преводи от/на повече от един език. Доказването на втора филологическа специалност независимо от успеха, с който е завършена, е неотнормосимо към предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка, защото не е предварително ясно едно и също лице дали би кандидатствало за повече от един чужд език. Допълнително ограничение е дадено тъкмо за втората специалност – да е налице минимален успех, с който лицето е следвало да я е завършило – „мн. добър 4.50“. УО е приел, че: „Описаната по-горе ситуация представлява и нарушение на чл. 59, ал. 2, изречения второ от ЗОП“, съгласно която „Поставените критерии трябва да са съобразени с предмета, стойността, обема и сложността на поръчката“ и на основополагащите принципи по чл. 2, ал. 1, т. 1 (равнопоставеност и недопускане на дискриминация) и т. 2 (свободна конкуренция) и на императивната забрана по чл. 2, ал. 2 (за ограничаване на конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки) от ЗОП“. Прието е, че: По този начин е ограничена конкуренцията и е допусната неравнопоставеност и дискриминация спрямо потенциалните участници, които биха могли да предложат оферта включваща лице, притежаващо О. „бакалавър“, но с диплома за степен на владееене на език от организация/институция, различна от лимитирано посочените в обявлението и в

техническата спецификация. УО намира, че при тези факти: Потенциалният участник е или би бил разубеден от подаването на своята оферта.; и 2/. На следващо място, възложителят поставя изискване за определени сертификати, удостоверяващи и доказващи владението за чужди езици както следва: „английски език: Т.; Е. 6, 7, 8 & 9, Р. – Н. I. & A.; I. – 6, 7, 8 & 9, U. – С. & С.; U. R. (С.) 3&4; О. – Н. & D.; А. – Н.; Т. 10, 11 & 12; L. S. – I. & A., а също така приравнените към тях американски тестове; •френски език - D. (последно ниво), издаден от френските културни институти в чужбина; •испански език – D. S.; издаден от Института С.; •немски език – ZMP, издаден от Г. Институт, единен сертификат, издаден от Езиков център Алианс Е. – формуляр за Г. Институт; единен сертификат от Езиков център - В. – формуляр на Г. Институт; •италиански език – сертификат, издаден от Италианския културен институт“. УО е посочил, че: Съгласно императивната разпоредба на чл. 49, ал. 2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) (обн., ДВ, бр. 13 от 2016 г., посл. изм., ДВ, бр. 107 от 2020 г.): „Техническите спецификации не могат да съдържат конкретен модел, източник или специфичен процес, който характеризира продуктите или услугите, предлагани от конкретен потенциален изпълнител, нито търговска марка, патент, тип или конкретен произход или производство, което би довело до облагодетелстване или елиминиране на определени лица или някои продукти. По изключение, когато е невъзможно предметът на поръчката да се опише достатъчно точно и разбираемо по реда на чл. 48, ал. 1, се допуска подобно посочване, като задължително се добавят думите „или еквивалентно/и“. Като е констатирал, че бенефициентът, „не е предвидил думите „или еквивалентно/и“ по отношението на изискуемите сертификати, е прието, че същия е препяствал потенциални кандидати, които биха могли да осигурят лица със съответната образователно-квалификационна степен, които притежават еквивалентен сертификат, придобит в страната и/или в чужбина от друга институция/организация, която е официално оторизирана да ги издава. Предвид изложеното, УО е приел, че: „е налице необосновано ограничаване от участие на потенциални кандидати в процедурата“. Липсата, както в обявлението, така и в документацията, на думите „или еквивалентно/и“ по отношение на изискването за образователно-квалификационна степен „бакалавър“, според УО, съставлява нарушение на основополагащите принципи по чл. 2, ал. 1, т. 1 (равнопоставеност и недопускане на дискриминация) и т. 2 (свободна конкуренция) и на императивната забрана по чл. 2, ал. 2 (за ограничаване на конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки) от ЗОП. Прието е, че по този начин е ограничена конкуренцията и е допусната неравнопоставеност и дискриминация спрямо потенциалните участници, които биха могли да предложат оферта включваща лице, притежаващо О. „бакалавър“, но с диплома за степен на владение на език от организация/институция, различна от лимитирано посочените в обявлението и в техническата спецификация. Така потенциалният участник е или би бил разубеден от подаването на своята оферта.

Констатациите на УО, по т. I, подт. т.1 и 2 от писмото до бенефициента, са приети за „нередности“ по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент, за нарушение на националното право, а именно: чл. 59, ал.2, изр. второ от ЗОП, във вр. чл. 49, ал.2 от ЗОП, и установените принципи на чл. 2, ал.1, т.1 и т.2 от ЗОП и чл. 2, ал.2 от ЗОП, което нарушение е квалифицирано, като нарушение „попадащо в обхвата“ на т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 („Нарушения и

процентен показател на приложимите финансови корекции“) към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, за което е определен размер на ФК от 5 %, върху допустимите засегнати от нарушението разходи по сключения договор №РД-15-11 от 04.03.2021 г. с изпълнителя [фирма], по проведената обществена поръчка.

По т. II УО, е установил при проверката, че: В обявлението за възлагане на обществената поръчка възложителят Н. посочва: *„при представяне на диплома от чужденец, с разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България, и който отговаря на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност освен степента на „владееене“ на съответния език, от и на който ще извършва преводи, е необходимо да бъде представен документ, удостоверяващ владееене на български език“*. УО е приел, че: Изискването за чужденците за притежаване от тях на разрешение за *„продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България“* се явява *ограничително и дискриминационно по териториален признак*. УО е приел, че дейността по извършване на преводи, не е обвързана с физическото наличие на определен експерт на територията на Република България или необходимостта от искания статут на лице с разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България. УО намира, че: *Такъв тип писмени преводи могат да се направят и да се представят на възложителя и от разстояние, по електронен път или по друг начин, независимо от местонахождението на лицето и неговото гражданство, поради което е прието, че: „Описаната по-горе ситуация представлява нарушение на основополагащите принципи по чл. 2, ал. 1, т. 1 (равнопоставеност и недопускане на дискриминация) и т. 2 (свободна конкуренция) и на императивната забрана по чл. 2, ал. 2 (за ограничаване на конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки) от ЗОП“*.

Констатациите на УО, по т. II, в хода на проверката, обективирани в писмото до бенефициента, са приети за „нередности“ по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент, за нарушение на установените в националното законодателство принципи по чл. 2, ал.1, т.1 и т.2 от ЗОП и чл. 2, ал.2 от ЗОП, което нарушение е квалифицирано, като „попадащо в обхвата“ на **т. 10, б. „б“** от Приложение № 1 („Нарушения и процентен показател на приложимите финансови корекции“) към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности: *„основания за отстраняване, критерии за подбор, възлагане, или - условия за изпълнение на поръчката, или - технически спецификации, които са дискриминационни на базата на необосновани национални, регионални или местни изисквания“*, като е взето предвид, че: *„съществува нередност при описаните по-горе хипотези, но е налице минимално ниво на конкуренция, т.е. получени са две или повече оферти, които са допуснати и отговарят на критериите за подбор, за което е прието, че следва да се наложи ФК в размер на 10 % върху допустимите засегнати от нарушението разходи по сключения договор №РД-15-11 от 04.03.2021 г. с изпълнителя [фирма].*

Изрично е посочено, че с общия размер на ФК, за нарушенията, от 10 %, трябва да се намали в процеса на верификацията, размера на изразходваните средства-допустими разходи по засегнатия договор №РД-15-11 от 04.03.2021 г. с изпълнителя [фирма] на стойност съгласно чл. 7, ал. 2 от него „Максималната стойност на този договор не може да надвишава 64 333.33 лв. без ДДС и срок на изпълнение до 31.12.2021 г.

На основание чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, с писмо И.. № 02.50-49/19.03.2021 г. на бенефициента Н., е предоставена възможност да се запознае и да представи своите писмени възражения и евентуално допълнителни доказателства по констатираните нарушения, тяхната правна квалификация и възможните правни последици – приложимата финансова корекция съобразно Наредбата за посочване на нередности. На основание чл. 34, ал. 1 от Наредбата за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на Информационната система за управление и наблюдение на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ИСУН) и за провеждане на производства пред управляващите органи посредством ИСУН (Наредбата за ИСУН), писмото е изпратено чрез информационната система, раздел „Кореспонденция“ към договор за БФП № В.-3.006-0001-С01/15.12.2017 г., с рег. № В.-3.006-0001-С01-М038/19.03.2021 г.

Писменото възражение на бенефициента по реда на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ е постъпило в електронен формат по реда на чл. 35, ал. 1 от Наредбата за ИСУН, с рег. № В.-3.006-0001-С01-М039/02.04.2021 г. в същия раздел на информационната система.

В резултат на проведената административна процедура, е постановен оспорения в настоящото производство административен акт: Решение за определяне на финансова корекция /ФК/ № ФК-2021-277 от 15.04.2021г. В същия като правно основание за издаването му са посочени нормите на: чл. 73, ал. 1 - 3 във връзка с чл. 9, ал. 5, чл. 49, ал. 2, т. 1, чл. 70, ал. 1, т. 9 и ал. 2, чл. 71 и чл. 72 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ), чл. 2, ал. 1, чл. 3, чл. 5, чл. 7, т. 10, буква „б“ и т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ (Наредбата за посочване на нередности), във връзка с установени нарушения на чл. 2, ал. 1, т. 1, чл. 2, ал. 2, чл. 59, ал. 2 във връзка с чл. 49, ал. 2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП).

Възраженията на жалбоподателя, са подробно възпроизведени в съдържанието на решението, същите са обстоятелствено анализирани и оставени изцяло без уважение, като неоснователни от УО.

Въпреки трудно проследимата сложна стилистична и граматическа конструкция на административния акт, съдържащ по-скоро като мотиви лингвистичен анализ на думи, термини и тяхното тълкуване от УО, съдът в изпълнение на задълженията си по закон да отдели спорното от безспорното и да определи предмета на спора, чрез методите на дедукцията, в процесния случай, като изведе релевантните факти, въз основа на които е прието, че е налице- деяние-действие/бездействие на възложителя по ЗОП /Н. в

качеството му на бенефициент по ДБФП/, обосноваващо според УО, нарушение, което е квалифицирано от административния орган като нередност, по смисъла на специалния закон ЗУСЕСИФ и Регламент (ЕС) № 1303/2013, както и приложимото национално и общностно право, обосноваващо нарушение на закона, приема, за установено, че:

УО, е наложил с Решение за **ФК № ФК-2021-277 от 15.04.2021г.**, на Н., в качеството му на бенефициент по ДБФП №В.-3.006-0001-С01/27.03.2020 г. и ДБФП №В.-3.006-0002-С01/ 27.03.2020 г., по отношение на обществена поръчка с предмет: „Осигуряване на писмен и устен превод за нуждите на Н.“, за обособена позиция № 1 с предмет: „Осигуряване на писмен превод“, открита с Решение № АП-17-9 от 12.06.2020 г. на възложителя (бенефициента Н.), ФК в един общ размер, прилагайки пропорционалния метод, по реда на чл. 72, алинеи 1 и 3 от ЗУСЕСИФ и чл. 5 и чл. 7 от Наредбата за посочване на нередности, в размер на 10 % върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор № РД-15-11 от 04.03.2021 г. с [фирма], на обща стойност на договора, 64 333,33 лв. без ДДС (77 200,00 лв. с ДДС), по об. позиция 1, съфинансирани по ОПДУ, съгласно чл. 7, ал. 1, т. 1 и т. 2 от договора с изпълнителя, за констатирани две нарушения:

- **По т- I от мотивите на Решението:** за нарушение на националното право, а именно: чл. 59, ал.2, изр. второ от ЗОП, във вр. чл. 49, ал.2 от ЗОП, и установените принципи на чл. 2, ал.1, т.1 и т.2 от ЗОП и чл. 2, ал.2 от ЗОП, което нарушение е квалифицирано като нередност по **т. 11, б. „б“** от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, изразяващо се в това, че: 1/.Възложителят, в т. „III.1.3) Технически и професионални възможности“ от критериите за подбор, е поставил изискване за документи, удостоверяващи квалификация на експертите, заети от потенциалните изпълнители на поръчката, за извършване на преводите, като: при посочване на втората алтернатива за документи, удостоверяващи квалификацията: *„диплома за завършено в Република България или диплома, или друг аналогичен документ за завършено в чужбина висше филологическо образование с минимална образователна степен „бакалавър“ – за съответния чужд език“ и „както и за втора филологическа специалност, ако средният успех от нея е не по нисък от „мн. добър 4,50“, е установил кумулативно тези изисквания, като е завишил с това поставените критерии, без това да е необходимо съобразно предмета, сложността и обема на поръчката, което е довело до ограничаване на конкуренцията и е допусната неравнопоставеност и дискриминация спрямо потенциалните участници, които биха могли да предложат оферта включваща лице, притежаващо О. „бакалавър“, но с диплома за степен на владеене на език от организация/институция, различна от лимитирано посочените в обявлението и в техническата спецификация. И 2/. Изброяването от Възложителя, т. „III.1.3) Технически и професионални възможности“ на сертификатите, за владеене на чужд език, /възпроизведени в текста на оспореното решение, изцяло по съдържание от писмото до възложителя, описано във фактическата обстановка по настоящия съдебен акт/, без от страна на Възложителя да са добавени е прието за **необосновано ограничаване от участие на потенциални кандидати в процедурата.***

-По т- II от мотивите на решението: за нарушение на националното право- чл. 2, ал.1, т.1 и т.2 от ЗОП и чл. 2, ал.2 от ЗОП, съставляващо нередност по **т. 10, б. „б“** от Приложение № 1 („Нарушения и процентен показател на приложимите финансови корекции“) към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, изразяващо се във въвеждането на ограничително и дискриминационно изискване по териториален признак, спрямо потенциалните експерти-преводачи-чужденци, чрез: Посочване от страна на Възложителя в Обявлението за обществената поръчка, че: *„при представяне на диплома от чужденец, с разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България, и който отговаря на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, освен степента на „владееене“ на съответния език, от и на който ще извършва преводи, е необходимо да бъде представен документ, удостоверяващ владееене на български език“*.

По делото са приети и представени доказателства, удостоверяващи компетентността на издателя на акта: Заповед № Р-73/14.05.2021г. изд. от Министър Председателя на Република България.

Приета е административната преписка, по провеждането на обществената поръчка, избора и оценката на изпълнител и административната процедура, във връзка с издаването на оспорения акт.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице-адресат на оспорения акт, притежаващо активна процесуална легитимация, в предвидения от закона срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност и като такава е допустима.

Разгледана по същество, същата е *основателна* по следните правни съображения:

Съгласно чл. 1, § 1 на Регламент (ЕО, ЕВРАТОМ) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности /Регламент № 2988/95/, за целите на защитата на финансовите интереси на Европейските общности, с настоящото /регламента/ се приемат общи правила, отнасящи се до единните проверки и до административните мерки и санкции, касаещи нередностите по отношение на правото на Общността.

Съгласно чл. 1, § 2 от същия регламент, "нередност" означава всяко нарушение на разпоредба на правото на Общността, в резултат на действие или бездействие от икономически оператор, което е имало или би имало за резултат нарушаването на общия бюджет на Общностите или на бюджетите, управлявани от тях, или посредством намаляването или загубата на приходи, произтичащи от собствени ресурси, които се събират направо от името на Общностите или посредством извършването на неоправдан разход. Регламент № 2988/95 е базов по своя характер, доколкото определя общи правила за санкционирането от страна на държавата на случаите на допуснати нередности от страна на икономическите оператори. Конкретното възстановяване на неправилно използваните средства следва да се извърши

въз основа на други разпоредби и това са секторните такива – в частност Регламент 1083/2006 г. и Регламент 1303/2013 г. И трите регламента са част от една и съща система, гарантираща доброто управление на средствата на Съюза /така в т. 32-34 от Решение на СЕС по съединени дела C-260/2014 г. и C-261/2014 г./.

Съгласно чл. 98 от Регламент 1083/2006 г. държавите-членки носят отговорност на първо място да разследват нередностите, да действат при доказателства за голяма промяна, която засяга естеството на условията за изпълнението или контрола на операциите или оперативните програми, както и да извършват необходимите финансови корекции. Държавата-членка извършва необходимите финансови корекции във връзка с отделни или системни нередности, установени в операциите или оперативните програми. Корекциите, извършени от държава-членка, се състоят в анулирането на всички или на част от публичния принос за оперативната програма. Държавата-членка взема предвид характера и сериозността на нередностите и финансовата загуба за фондовете. Съгласно определението, дадено в чл. 2, т. 3 от Регламент 1083/2006 г., под "операция" следва да се разбира проект или група проекти, избрани от органа за управление на съответната оперативна програма или под негова отговорност съгласно критериите, установени от мониторинговия комитет и осъществени от един или повече бенефициери, с оглед осъществяването на целите на приоритетната ос, към която се отнася. Съгласно чл. 2, т. 7 от същия Регламент под "нередност" се разбира всяко нарушение на разпоредба на общностното право, произтичащо от действие или бездействие на стопански субект, което има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Европейския съюз, като отчете неоправдан разход в общия бюджет. Съгласно чл. 2, т. 36 от Регламент № 1303/2013 г. на ЕП и на Съвета от 17.12.2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета „нередност“ означава всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. С Регламент 1303/2013 г. е отменен Регламент 1083/2006 г., като по същество по-голямата част от разпоредбите на новия Регламент са идентични с тези на отменения. Чл. 143 от Регламент 1303/2013 г. изцяло преповтаря текста на цитирания по-горе чл. 98 от Регламент 1083/2006 г. Съображение 2 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги, изменена с Регламент (ЕО) № 1422/2007 на Комисията от 4 декември 2007 г., предвижда, че възлагането на поръчки,

които са сключени в държавите членки за сметка на държавата, регионалните или местните органи и други публичноправни организации, се извършва при съблюдаване на принципите на Договора, и по-специално на принципите на свободно движение на стоки, свобода на установяване и свободно предоставяне на услуги, както и на принципите, произтичащи от тях, като принципа на равнопоставеност, принципа на недискриминация, принципа на взаимно признаване, принципа на пропорционалност и принципа на прозрачност. Съгласно съображение 33 от цитираната Директива условията за изпълнение на поръчката са съвместими с настоящата директива в случай, че не са пряко или непряко дискриминационни и са посочени в обявлението за обществена поръчка или в документите за поръчката.

Съобразно посочените нормативни изисквания и вменената отговорност за държавата-членка да следи за извършени нередности и да защитава бюджетните интереси на ЕС чрез анулиране на публичния принос за дадена програма спрямо конкретната операция, при и по повод на която е констатирана нередност, вътрешното ни право регулира тези отношения чрез Закона за финансово управление и контрол в публичния сектор /ЗФУКПС/, ЗУСЕСИФ и Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с ПМС № 57/28.03.2017 г., в относимата и редакция за процесния случай.

Атакуваното решение представлява индивидуален административен акт съгл. чл. 73, ал. 1 вр. чл. 69 вр. чл. 27 от ЗУСЕСИФ. Същото е издадено от компетентен орган, в съответствие с разпоредбите на чл. 9, от ЗУСЕСИФ вр. чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ вр. чл. 44, ал. 6 от Закона за администрацията във връзка с чл. 77а, ал. 1, т. 1 и т. 3 от Устройствения правилник на МС и на неговата администрация и съобразно Заповед № Р-73/14.05.2021г. изд. от Министър Председателя на Република България, същото е издадено от компетентен орган и не страда от пороци, водещи до неговата отмяна на това основание.

С оглед представената на жалбоподателя възможност за възражения в 2-седмичен срок, което същия надлежно е упражнил, следва да се приеме, че при издаване на атакуваното решение не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, в частност на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, намиращ приложение по изложените съображения.

Оспореният акт е в писмена форма и съдържа фактически и правни констатации, отговаря на формалните изисквания за издаването си и съдържа в достатъчна степен мотиви, поради което и не са налице основания за отмяната му на тези основания.

Процесното Решение за определяне на финансова корекция /ФК/ № ФК-2021-277 от 15.04.2021г., обаче, е постановено при нарушение на материалния закон и целта на закона, поради което на това основание, е незаконосъобразно, по следните съображения:

- ***По отношение на материалната законосъобразност на акта за констатациите по т. 1 от същия, квалифицирано като нередност по т.11, б. „б“ от Приложение № 1 („Нарушения и процентен показател на***

приложимите финансови корекции“) към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности.

УО, е приел, по тази точка, че е налице нарушение на националното законодателство, а именно: чл. 59, ал.2 от ЗОП и чл. 49, ал.2 от ЗОП, и установените принципи на чл. 2, ал.1, т.1 и т.2 от ЗОП и чл. 2, ал.2 от ЗОП, което обосновава по всички посочени критерии в акта, съгласно чл. 2, т. 36 от Регламент № 1303/2013 г., наличието на „нередност“, въз основа на която следва да бъде наложена ФК / в случая от 5%/.

Нормата на чл. 59, ал. 2 от ЗОП, постановява, че: „Възложителите могат да използват спрямо кандидатите или участниците само критериите за подбор по този закон, които са необходими за установяване на възможността им да изпълнят поръчката. Поставените критерии трябва да са съобразени с предмета, стойността, обема и сложността на поръчката. Когато обществената поръчка има обособени позиции, критериите за подбор за всяка от обособените позиции трябва да съответстват на предмета, стойността, обема и сложността на съответната позиция.

УО, е приел в оспорения акт, че възложителят Н., е заложил критерии, във връзка с установяване на възможностите за изпълнение на поръчката, които са неясни и дискриминационни, в т.ч. въвеждащи по-високи изисквания чрез кумулация на изискването за наличие на втора филологическа специалност, „при това завършена с успех 4.50“. В частност спорът се свежда до тълкуването на въведеното от Възложителя, изискване за наличието на удостоверителен документ за преводачите, които работят или се наемат като експерти от потенциалните изпълнители за наличието на:“ диплома за завършено в Република България или диплома, или друг аналогичен документ за завършено в чужбина висше филологическо образование с минимална образователна степен „бакалавър“ – за съответния чужд език, **както и** за втора филологическа специалност, ако средният успех от нея е не по нисък от „мн. добър 4,50“. От представената административна преписка, се установява, че Възложителят, изрично е посочил в документацията по обществената поръчка, че е въведено, като минимално изискване, че преводачите следва да притежават: **„минимум един от посочените документи за завършено образование“**, след което са изброени възможните документи/сертификати за удостоверяване на квалификация и/или образование. Изброяването, извършено от възложителя, при лингвистично, систематично и логично тълкуване на текста, не е нито алтернативно, нито кумулативно, в действителност. Същото представлява опит за максимална изчерпателност, без въвеждане на ограничителни критерии. Възложителят, Н., в максимална степен е обхванал и посочил, всички, възможни хипотези, за наличие на ценз, за владеене на чужд език, с опит за изчерпателност при изброяването, без лимитиране на обхвата на тази изчерпателност. В случая, е необоснован извода направен от УО, за идентичност между съединителния съюз „и“, който УО, сам извежда от конструкцията на изречението, едва при проверката и постановения административен акт, без да държи сметка, че от Възложителя е използван в действителност съединителния съюз „*както и*“, което се установява от приложените документи по административната преписка, по отношение на посочването на възможност на съответните експерти да

удостоверят квалификация с наличието на документ за завършена втора филологическа специалност, ако средният успех от нея е не по нисък от „мн. добър 4,50“. Няма спор, както в граматиката, по отношение на структурата на сложните съставни изречения, така и в правната теория, във връзка с тълкуването и прилагането на правните норми и термини, че кумулативност възниква, само, когато е изрично определена, чрез съюза “и“. Съюза „както и“, е свързващ съюз в сложното съставно изречение, като съюз за извеждане на подчинено изречение, което въвежда, в случая, допълнително изброяване на възможни удостоверителни документи, а не създава кумулативност. От доказателствата по делото, се установява, че в действителност Възложителят, чрез максимално изброяване, с цел постигане на възможната изчерпателност, относно възможните за националното, общностното право на ЕС и правото на третите държави-членки, въвежда изисквания за квалификация за владееене на език, като е посочил всички възможни документи, за сертифицирането на експерт в областта, именно с цел избягване на всякакви възможности за поставяне в неравнопоставеност или дискриминационно отношение на потенциалните кандидати. Изводите на УО, са банкетни, необосновани и противоречащи на материалния закон и на това основание, актът в тази част е незаконосъобразен.

Нормата на чл. 49 от ЗОП, във връзка с изискването на ал. 1 чл. 49 от ЗОП, въвеждаща изискването възложителите по ЗОП, при определяне на техническите спецификации, да не създават необосновани пречки пред възлагането на обществената поръчка в условията на конкуренция, като ал. 2 постановява, че: Техническите спецификации не могат да съдържат конкретен модел, източник или специфичен процес, който характеризира продуктите или услугите, предлагани от конкретен потенциален изпълнител, нито търговска марка, патент, тип или конкретен произход или производство, което би довело до облагодетелстване или елиминиране на определени лица или някои продукти. По изключение, когато е невъзможно предметът на поръчката да се опише достатъчно точно и разбираемо по реда на [чл. 48, ал. 1](#) от ЗОП, се допуска подобно посочване, като задължително се добавят думите "или еквивалентно/и". В процесният случай, съдът изцяло споделя становището на жалбоподателя, че нормата на чл. 49, ал.2 е неотнормима и неприложима, за казуса, доколкото се касае, за определяне на технически и професионални способности, по смисъла на чл.59, ал.1, т.3 ЗОП, във връзка с професионалните възможности на експертите, които следва да бъдат част от екипите на потенциалните кандидати, а не модели, на продукти и услуги, доколкото предмета на поръчката по същество, представлява предоставянето на преводачески услуги, като предметът на поръчката е в достатъчна степен описан и посочен-касае се за превод на текстове, от чужд език, в частност, със специфична правна терминология, за които не се изисква патент, модел, търговска марка или технически способности по стандарт, а ниво на владееене на езика, което следва да се удостовери със съответен сертификат, удостоверяващо по смисъла на чл. чл. 59, ал. 2 от ЗОП, възможността за изпълнение на поръчката. В този смисъл правното основание, посочено от УО, за нарушение, на неприложимата, в процесния случай, норма на чл. 49, ал.2 от ЗОП, при буквалното и тълкуване, от УО, за липсата на

задължителното добавяне на думите **“или еквивалент/и”**, при изброяването на възможните удостоверителни документи за сертификация за владееене на език, противоречи на материалното право, което само на това основание, е достатъчно основание, за отмяна на акта в тази част. Независимо от това, за пълнота на изложението, настоящият съдебен състав, намира за необходимо да посочи, че в Обявлението на обществената поръчка в т.ІІІ.1.3. *„Технически и професионални възможности“* на участниците, както и в Раздел ІV. *„Критерии за подбор“*, т. 2 *„Технически и професионални възможности“* от документацията на обществената поръчка посочените изисквания за владееене на чужд език чрез придобито съответно образование или съответния международен стандарт не касаят техническите спецификации на обществената поръчка. Съгласно определението за технически спецификации, дадено в § 2, т. 54, буква „б“ от ДР на ЗОП техническите спецификации („при обществените поръчки за доставки или услуги - спецификация във вид на документ, в който се определят изискваните характеристики на продукта или услугата, като равнище на качество, ниво на изпълнение спрямо изискванията за опазване на околната среда и климата, проектиране, което да отговаря на всички изисквания (включително достъп за хора с увреждания) и оценяване на съответствието, работни характеристики, приложение на продукта, безопасност или размери, включително съотносими към продукта изисквания по отношение на наименованието, под което се продава, терминология, символи, изпитване и методи на изпитване, опаковане, маркиране и етикетиране, инструкции за употреба, производствени процеси и методи на всеки етап от жизнения цикъл на доставката или услугата и процедури за оценяване на съответствието.“), касаят изискванията на изпълнението на поръчката, а не техническите и професионални възможности на участниците. Критериите за подбор са относими към техническите спецификации на обществената поръчка доколкото критериите за подбор и техническите спецификации са съобразени с предмета на обществената поръчка, нейния обем и специфики. Ето защо, в т. І, 2. От решението, УО, е приложил повратно закона, в противоречие на материално правните норми, като е въвел, неотнормирани към конкретната поръчка изисквания и при буквално тълкуване на нормата за необходимостта от посочване на думите **“или еквивалент/и”**. Само на това основание, УО, е приел, че е налице нарушение на националното право. Независимо от това, следва да се посочи, че изброяването на необходимите и възможни сертификати за владееене на език, от Н. /сертификат за успешно положен в Република България или чужбина изпит за владееене на съответния език за ниво С1 или С2 на Европейската езикова рамка или съответстващите референтни нива на международни системи за проверка на чуждоезиковите знания; •заверено копие на международно признат сертификат за степен на владееене на език, както следва: •английски език: Т.; Е. 6, 7, 8 & 9, Р. – Н. І. & А.; І, – 6, 7, 8 & 9, U. – С. & С.; U. R. (С.) 3&4; О. – Н. & D.; А. – Н.; Т. 10, 11 & 12; L. S. – І. & А., а също така приравнените към тях американски тестове; •френски език - D. (последно ниво), издаден от френските културни институти в чужбина; •испански език – D. S.; издаден от Института С.; •немски език – ZMP, издаден от Г. Институт, единен сертификат, издаден от Езиков център Алианс Е. – формуляр за Г.

Институт; единен сертификат от Езиков център - В. – формуляр на Г. Институт; •италиански език – сертификат, издаден от Италианския културен институт/, всъщност, обхваща във възможно най-пълна степен, възможните квалификации, в Европейския Съюз и третите държави, а не ограничават потенциалните кандидати и са изцяло съобразени с предмета, сложността и обема на обществената поръчка. Предметът на поръчката, по своя характер включва професионалното владение на език, в т.ч. и висока степен на владение на юридическа и правна терминология, което не може да бъде удостоверено, по начин различен от наличието на валиден международно признат сертификат за владението на езика, за което е налице унифицирана система, която в съвкупността си включва, изброените от Н. сертификати/дипломи, а въвеждането и като изискване е в обхвата на оперативната самостоятелност на Възложителя, с оглед целеното качество на превода, с оглед предмета на поръчката.

- **По отношение на материалната законосъобразност на акта за констатациите по т. II от същия, квалифицирано като нередност по т. 10, б. „б“ от Приложение № 1 („Нарушения и процентен показател на приложимите финансови корекции“) към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности.**

УО е приел, по тази точка, че е налице нарушение на националното законодателство- чл. 2, ал.1, т.1 и т.2 от ЗОП и чл. 2, ал.2 от ЗОП, което обосновава по всички посочени критерии в акта, съгласно чл. 2, т. 36 от Регламент № 1303/2013 г., наличието на „нередност“, въз основа на която следва да бъде наложена ФК / в случая от 10%/.

Съгласно мотивите на УО, в оспорения акт: нарушението се изразява в това, че: В обявлението за възлагане на обществената поръчка, възложителят Н. е въвел необосновано „ограничително и дискриминационно изискване по териториален признак“, спрямо чужденците като е посочил че: *„при представяне на диплома от чужденец, с разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България, и който отговаря на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, освен степента на „владение“ на съответния език, от и на който ще извършва преводи, е необходимо да бъде представен документ, удостоверяващ владение на български език“.* УО е тълкувал този текст и е приел, че за чуждите граждани-преводачи /експерти/, които работят или ще бъдат наети от потенциалните изпълнители по обществената поръчка, е налице задълженията физически да пребивават в Република България.

Систематичното и логично тълкуване на въведеното изискване, в текста, според съда, извежда като доминиращо изискване, въведено от Възложителя-владението на български език, удостоверено с надлежен документ, от чуждите граждани, а не тяхното локализиране по териториален признак и необходимостта им физически да пребивават или да имат статут на територията на Република България.

От доказателствата по делото се установява, че нито в изискванията за изпълнение на услугата, нито в описанието на предмета на поръчката, нито в техническите спецификации по процедурата по ЗОП от страна на

Възложителя, в действителност е въведено такова изискване. Цитираното изискване се отнася само за чужденци, които пребивават на територията на Република България, за които са приложими императивните изисквания на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ и Закона за чужденците в Република България. Възложителят не изисква чужденците задължително да пребивават в Република България. В решението за финансова корекция, административният орган, отново, повратно тълкува и прилага текстове от обявлението по обществената поръчка, и съответно закона, като приема, че *„ограничението по териториален признак се отнася за чужденци, пребиваващи дългосрочно или постоянно на територията на РБ.* УО не е съобразил факта, че краткосрочно пребиваващите на територията на Република България нямат право да упражняват трудова дейност /по арг. На чл. 24 и чл.24а от ЗЧРБ/. Направената констатация от страна на Ръководителя на УО не само противоречи на императивните правни норми, заложили в Закона за чужденците в Република България, но и на разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/, а именно *„Не се разрешава наемането на работа на незаконно пребиваващи на територията на Република България граждани на трети държави“*. Не може да се приема за ограничително, изискване, въведено императивно от националния закон, което по смисъла на ЗУСЕСИФ и не попада в обхвата на правното понятие „необосновано“, напротив, същото е нормативно установено в националния закон, в съответствие с общностните норми на ЕС, и не му противоречи. Отнасянето на тези констатации към нарушение на принципите на конкуренция и наличието на дискриминация, всъщност е бланкетно и недоказано. На изложените основания актът, в тази оспорен част е необоснован и като такъв е материално незаконосъобразен.

В оспорения акт, фактите, посочени от УО, както в частта по т. I, така и по т. II от същия, са несъставомерни, за наличието на нередност, обосноваваща налагането на ФК, по смисъла на закона. Следва да се отбележи, че дори и да бяха налице, всички предпоставки на нередността, начинът, по който УО, е посочил, че *„описаното...“* като констатации... *„попадат в обхвата на“*, съответно т.10 б. и т.11 б. от Приложение № 1 (*„Нарушения и процентен показател на приложимите финансови корекции“*) към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, е в нарушение на материалния закон и затова, че не е безспорно установено и ясно, за кое точно нарушение, от различните хипотези на нередността, които се съдържат в тези точки, се отнасят тези факти. За пълнота на изложението, съдът намира за необходимо да посочи и, че анализът направен от УО, в съдържанието на оспорения акт, при разглеждането на възраженията на бенефициента по ДПБФП, за рефериране от страна на Н., към Заповеди и изисквания, чрез възпроизвеждане на текстове от същите /без изричното им посочване/, във връзка с притежавания ценз и качества на преводачите, които работят или ще се наемат от потенциалните изпълнители по ЗОП, е неотнормосимо към предмета на доказване в настоящото производство, попада изцяло в рамките на оперативната самостоятелност на възложителя и като такива са извън обхвата на съдебния контрол.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед доказателствата по делото, че оспореният административен акт е издаден и при несъответствие с целта на закона. Съгласно чл. 1, ал. 1, т. 2 от ЗОП една от целите на закона е осигуряване на ефективност при разходването на средства, предоставяне от европейските фондове и програми. За постигането на тази цел, в обявлението за обществена поръчка възложителят е поставил изисквания, с които да се гарантира качествено и ефективно изпълнение на възлаганата дейност. В допълнение, решението за откриване на процедурата, с което са одобрени критериите за подбор и изискванията за участие в процедурата не е обжалвано от заинтересованите лица, респективно никой от потенциалните участници не е видял изискване, с което е ограничено правото му да участва в процедурата. Също така, в срока за подаване на оферти не е постъпило нито едно запитване, от което може да се направи извод, че поставените изисквания са точни и ясни, както и че няма ограничаване на определен кръг потенциални заинтересовани лица. При провеждане на процедурата за възлагане на обществената поръчка е осигурена „висока“ конкурентна среда – участвали са 9 участници, като никой от тях не е обжалвал решението на възложителя за определяне на изпълнител, поради което фактите по делото, обосновават извод за постигане на целите на закона, при провеждане на обществената поръчка и постановения акт, противоречи на доказателствата по делото, във връзка с поставената и постигната от закона цел.

По изложените съображения жалбата е основателна, като атакуваното решение следва да отменено изцяло и при този изход от правния спор жалбоподателят има право и на основание изрично изявление, на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, възлизащи на сумата от 406.96 лв., /от които ДТ- 56.96 лв. и юрисконсултско възнаграждение в минималния претендиран размер от 350.00 лв/.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София град, Трето отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Национален Институт на Правосъдието /Н./, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от Директора М. Т., **Решение за определяне на финансова корекция /ФК/ № ФК-2021-277 от 15.04.2021г.**, изд. от И. Д. П., на длъжност директор на дирекция „Добро управление“ в Администрацията на МС– Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ /УО на ОПДУ/, в размер на 10 % върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор № РД-15-11 от 04.03.2021 г. с [фирма], на обща стойност на договора, 64 333,33 лв. без ДДС (77 200,00 лв. с ДДС), по об. позиция 1, в качеството на Н. на бенефициент по ДБФП №В.-3.006-0001-С01/27.03.2020 г. и ДБФП №В.-3.006-0002-С01/ 27.03.2020 г., по отношение на обществена поръчка с предмет: „Осигуряване на писмен и устен превод за нуждите на Н.“, за обособена позиция № 1 с предмет: „Осигуряване на писмен превод“, открита с Решение № АП-17-9 от 12.06.2020 г., *като незаконосъобразно.*

ОСЪЖДА Администрацията на Министерски съвет, чрез директор на

дирекция „Добро управление“ в Администрацията на МС– Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ /УО на ОПДУ/, **да заплати** на Национален Институт на Правосъдието /Н./, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от Директора М. Т., сумата от 406.96 лв. /четиристотин и шест и деветдесет и шест лева/, *представляваща съдебно-деловодни разноси в производството.*

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: